

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen sairauspäiväraha-järjestelmän ja kuntoutuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 124/1995 vp sairauspäiväraha-järjestelmän ja kuntoutuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi. Eduskunnalle on sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 25/1995 vp. Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta on samalla tehnyt ehdotuksen laiksi terveydenhuollosta puolustusvoimissa annetun lain muuttamisesta.

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa lainsäädännön vaikutuksia sairaiden ja kuntoutettavien asemaan sekä erityisesti tarveharkintaisen päivärahan toimivuutta ja ryhtyy tarvittaessa toimenpiteisiin lainsäädännön muuttamiseksi.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 20 §, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1255/89),

muutetaan 4 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 5 momentti, 15 a §, 16 §:n 1 momentti, 18 a §, 19 §:n 6 ja 7 momentti, 22 §, 23 e §:n 1 momentti, 24 §:n 5 momentti, 27 §:n 4 ja 6 momentti, 30 §:n 3 momentin 1 kohta, 75 §:n 2 momentti ja 76 §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 § muutettuna 25 päivänä heinäkuuta 1986, 21 päivänä joulukuuta 1990 ja 30 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla (584/86, 1192/90 ja 1653/92) ja 14 §:n 1 momentti mainitussa 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa, 15 §:n 5 momentti 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa laissa (621/91), 15 a § ja 19 §:n 6 momentti 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (674/85), 16 §:n 1 momentti mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa, 18 a § muutettuna mainitulla 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla lailla ja 28 päivänä marraskuuta 1994 annetulla lailla (1066/94), 19 §:n 7 momentti ja 27 §:n 4 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), 22 § muutettuna 10 päivänä joulukuuta 1993 ja 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (1129/93 ja 1501/94), 23 e §:n 1 momentti mainitussa 10 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa, 24 §:n 5 momentti 31 päivänä tammikuuta 1995 annetussa laissa (120/95), 27 §:n 6 momentti 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (607/86), 75 §:n 2 momentti 13 päivänä toukokuuta 1988 annetussa laissa (448/88) ja 76 § muutettuna 11 päivänä tammikuuta 1985 annetulla lailla (32/85) ja mainitulla 10 päivänä joulukuuta 1993 annetulla lailla, sekä

lisätään lakiin uusi 18 b § seuraavasti:

4 §

Vakuutetulla on oikeus saada sairauden perusteella korvausta tarpeellisen sairaanhoidon kustannuksista ja sairaudesta johtuvan työkyvyttömyyden aiheuttaman ansionmenetyksen korvaamiseksi päivärahaa sekä raskauden ja synnytyksen perusteella korvausta niistä johtuvista tarpeellisista kustannuksista.

Vakuutetulla on myös oikeus saada raskauden ja synnytyksen perusteella äitiysrahaa ja, siten kuin jäljempänä säädetään, lapsen tai ottolapsen hoidon perusteella vanhempainrahaa ja isyysrahaa sekä sairaan lapsen hoitoon ja kuntoutukseen osallistumisen johdosta erityishoitorahaa. Vakuutetulla on lisäksi oikeus saada sikiön kehitykselle tai

raskaudelle aiheutuvan vaaran johdosta erityisäitiysrahaa.

14 §

Sairaudesta johtuvan työkyvyttömyyden aiheuttaman ansionmenetyksen korvaamiseksi suoritetaan päivärahaa sekä raskauden ja synnytyksen johdosta äitiysrahaa ja lapsen tai ottolapsen hoidon johdosta isyys- ja vanhempainrahaa, sikiön kehitykselle tai raskaudelle aiheutuvan vaaran johdosta erityisäitiysrahaa sekä sairaan lapsen hoitoon ja kuntoutukseen osallistumisen johdosta erityishoitorahaa.

15 §

Päivärahaa ei ole oikeutta saada siltä ajalta, jolta vakuutettu saa opintotukilain (65/94) mukaista opintorahaa tai aikuisopintorahaa, kuntoutusrahain (611/91) tai työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien, eläkeohjesäännön tai eläkesääntöjen mukaista kuntoutusrahaa taikka ansionmenetykskorvausta tapaturmavakuutuksen, liikennevakuutuksen, sotilasvammalain (404/48) tai sotilastapaturmalain (1211/90) kuntoutusta koskevien säännösten perusteella.

15 a §

Päivärahaan ei ole oikeutta vakuutetulla, joka saa vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä, kansaneläke- tai työeläkelakien mukaista yksilöllistä varhaiseläkettä taikka työntekijäin eläkelain 4 f §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkettä.

Edellä sanottua eläkettä saavalla vakuutetulla on kuitenkin ottaen huomioon, mitä 15 §:n 4 momentissa säädetään, oikeus päivärahaan, jos hän tulee työkyvyttömäksi työhön, jota hän eläkkeellä ollessaan välittömästi ennen työkyvyttömyyden alkamista on tehnyt. Päivärahan määrä lasketaan tällöin sanotusta työstä saatujen tulojen perusteella siten kuin 16 ja 17 §:ssä säädetään.

16 §

Päivärahan määrä päivältä on 70 prosenttia vakuutetun verotuksessa asetuksella säädettyäänä kalenterivuotena todettujen tulojen kolmassadasosasta siltä osin kuin työtulot eivät ylitä 130 000 markkaa. Jos työtulot ylittävät 130 000 markkaa, mutta eivät ylitä

200 000 markkaa, päivärahan määrä on 130 000 markkaa ylittävältä osalta 40 prosenttia 130 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Jos työtulot ylittävät 200 000 markkaa, päivärahan määrä on 200 000 markkaa ylittävältä osalta 25 prosenttia 200 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Päivärahaa ei makseta, jos työtulot ovat alle 5 000 markkaa. Työtulona ei oteta huomioon tuloja, jotka on verotuksessa arvioitu verotuslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla sen vuoksi, ettei veroilmoitusta ole annettu.

18 a §

Jos vakuutetulla työkyvyttömyyden alkamista edeltävän kuukauden aikana on ollut oikeus työttömyysturvalain (602/84) mukaiseen työttömyyspäivärahaan, työmarkkinatuesta annetun lain (1542/93) mukaiseen työmarkkinatukeen tai työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/90) mukaiseen koulutukseen, hänelle työkyvyttömyyden johdosta suoritettava päiväraha on vähintään 86 prosenttia hänelle suoritettun työttömyyspäivärahan, työmarkkinatuen tai koulutustuen määrästä. Tällöin ei työttömyyspäivärahan, työmarkkinatuen ja koulutustuen määrää laskettaessa oteta huomioon

- 1) työttömyysturvalain 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja muuta tuloa;
- 2) työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 18 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja muuta tuloa eikä
- 3) sellaisia työttömyysturvalain 27 §:ssä tarkoitettuja etuuksia, jotka tämän lain 27 §:n mukaan on vähennettävä päivärahas- ta.

Jos vakuutettu on päivärahan alkamista edeltävän kuukauden aikana saanut opintotukilain mukaista opintorahaa tai aikuisopintorahaa, hänelle työkyvyttömyyden johdosta suoritettava päiväraha on vähintään 86 prosenttia hänelle suoritettun opintorahan tai aikuisopintorahan kahdeskymmenesviidesosasta.

Jos vakuutettu on päivärahan alkamista edeltävän kuuden kuukauden aikana saanut kuntoutusrahain mukaista kuntoutusrahaa, päiväraha on vähintään kuntoutusrahain mukaisen kuntoutusrahan suuruinen. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon kuntoutusrahain 15 §:ssä tarkoitettua 10 prosentin korotusta.

18 b §

Vakuutetulle, jolla on 15 §:n 1 momentin nojalla oikeus päivärahaan ja jonka sairaudesta johtuva työkyvyttömyys on kestänyt vähintään 60 päivää, suoritetaan toimeentulon turvaamisen kannalta välttämättömyyttä päivärahaa enintään 60 markkaa.

Toimeentulon turvan tarvetta harkittaessa otetaan tulona huomioon työmarkkinatuesta annetun lain (1542/93) 24 §:n 1 ja 2 momentissa mainitut tulot. Edellä 1 momentissa mainitusta päivarahasta vähennetään vakuutetun omien kuukausitulojen kahdeskymmenesviidesosa ja hänen puolisonsa kuukausitulojen viideskymmenesosa kokonaisuudessaan. Jos vakuutetun tai hänen puolisonsa veronalainen varallisuus ylittää sen varallisuusverolain (1537/92) mukaisen määrän, jonka perusteella on suoritettava varallisuusveroa, ei päivärahaa tämän pykälän perusteella makseta. Päivärahaa maksetaan kuitenkin aina vähintään 16, 17 ja 18 a §:n mukainen määrä.

19 §

Vakuutetulla, joka saa kansaneläkelain mukaista työttömyyseläkettä tai jolla on oikeus sanotun lain 22 §:n 1 momentin nojalla myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, ei ole oikeutta saada päivärahaa siltä ajalta, jolta hänellä on oikeus eläkkeeseen. Sama koskee vakuutettua, joka saa kansaneläkelain tai työeläkelakien mukaista yksilöllistä varhaiseläkettä.

Tätä pykälää sovellettaessa päivärahan suorituspäiviin luetaan myös päivät, joilta vakuutetulla 14 ja 15 §:n sekä tämän pykälän 1 ja 2 momentin nojalla on oikeus saada päivärahaa, vaikka sitä ei ole hänelle suoritettu tässä laissa olevien maksamista koskevien rajoitusten vuoksi, sekä päivät, joilta päivärahaa ei makseta sen vuoksi, että työtuolojen määrä on jäänyt alle 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähimmäismäärän.

22 §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivältä on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 momentissa tarkoitettu päiväraha. Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä on kuitenkin vähintään 60 markkaa päivältä.

Jos lapsen äiti on ansiotyössä tai kodin ulkopuolella suoritettavassa muussa työssä äitiys- ja vanhempainrahan suorittamisaika-

na, hänelle suoritettavan äitiys- ja vanhempainrahan määrä tältä ajalta on 1 momentissa tarkoitettua vähimmäismäärän suuruinen.

Jos molemmat vanhemmat ovat isyysrahan suorittamisaikaa lukuun ottamatta ansiotyössä vanhempainrahan suorittamisaikana, vanhemmat voivat sopia siitä, kummalle heistä vanhempainraha suoritetaan 1 momentissa tarkoitettua vähimmäismäärän suuruisena.

Yksin lapsen huollosta vastaavalle vanhemmalle suoritetaan vanhempainraha ansiotyössäoloajalta 1 momentissa tarkoitettua vähimmäismäärän suuruisena.

Vakuutetulle, joka saa vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä, työttömyyseläkettä tai täyttä työkyvyttömyyseläkettä kansaneläkelain, työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittujen säännösten tai määräysten, liikennevakuutuslain tai tapaturmavakuutuslain perusteella, suoritetaan äitiys-, isyys- ja vanhempainraha 1 momentissa tarkoitettua vähimmäismäärän suuruisena.

23 e §

Erityishoitorahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa ja 18 b §:ssä tarkoitettu päiväraha, kuitenkin vähintään 60 markkaa. Sen estämättä, mitä 18 b §:ssä säädetään, erityishoitorahan suorittaminen alkaa 19 §:n mukaisesti.

24 §

Päivärahaa, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahaa ei suoriteta siltä ajalta, jonka vakuutettu on suorittamassa välittömästi tuomittua vankeusrangaistusta, eikä päivärahaa ajalta, jonka vakuutettu on asevelvollisena vakinaisessa palveluksessa, aseettomana, reserviläisenä tai nostoväkeen kuuluvana puolustusvoimien palveluksessa taikka siviilipalvelusmiehenä siviilipalvelulaitoksessa.

27 §

Jos vakuutetulla on oikeus saada 1 momentissa tarkoitettua korvausta täytenä työkyvyttömyyseläkkeenä työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittujen säännösten tai määräysten nojalla, kansanedustajain eläkelain (329/67), merimieseläkelain (72/56), valtioneuvoston jäsenen oikeudesta eläkkeeseen ja hänen jälkeensä suoritettavasta per-

he-eläkkeestä annetun lain (870/77) tai kunnallisten luottamushenkilöiden eläkelain (578/77) nojalla taikka valtion, kunnan, seurakunnan tai muun julkisoikeudellisen yhteisön palveluksessa olevia koskevan aikaisemman lain tai muun säännöksen taikka määräyksen nojalla, suoritetaan päiväraha sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, täysimääräisenä ajalta, joka käsittää päivärahan 19 §:n 3 momentissa tarkoitetun enimmäissuoritusajan 150 ensimmäistä suorituspäivää sekä tämän jälkeisen ajan viidennten seuraavan täyden kalenterikuukauden loppuun (*päivärahan ensisijaisuusaika*). Jos kuitenkin päivärahan 19 §:n 3 momentin mukaisen suoritusajan arvioidaan edellä mainitun 150 päivän jälkeen päivärahaa keskeytyksettä suoritettaessa päättyvän ennen ensisijaisuusajan päättymistä, ensisijaisuusaika päättyy jo neljännen täyden kalenterikuukauden lopussa. Edellä mainittuihin muun lain nojalla suoritettaviin korvauksiin ei päivärahan ensisijaisuusaikana sovelleta, mitä 1—3 momentissa on säädetty. Sosiaalivakuutus-toimikunnan tulee vahvistaa sanottu ensisijaisuusaika ja ilmoittaa välittömästi 150 suorituspäivän täytyessä ensisijaisuusajan päättymisestä edellä tarkoitetun muun korvauksen myöntäjälle. Vakuutetulle tulee lisäksi tiedottaa kuntoutusmahdollisuuksista ja muun korvauksen hakemisesta. Uusi ensisijaisuusaika voidaan vahvistaa vain, jos aikaisemman päättymisestä on kulunut kuusi kuukautta. Edellä sanotuista ilmoituksesta ja tiedottamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Päivärahaa suoritetaan riippumatta työntekijäin eläkelain 5 b §:ssä tarkoitetusta osaeläkkeestä tai sitä vastaavasta muusta kuin täydestä työkyvyttömyyseläkkeestä, jos vakuutetun oikeus saada mainittua eläkettä on alkanut ennen sen kalenterivuoden alkua, jota koskevat työtulot ovat päivärahan määrittämisen perusteena.

30 §

Tämän lain mukaisia etuuksia on haettava:
1) päivärahaa neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, josta alkaen sitä halutaan saada; jos päiväraha on myönnetty määräajaksi, mutta työkyvyttömyys jatkuu sen jälkeenkin,

työkyvyttömyyden jatkumisesta on toimitettava selvitys paikallistoimistoon neljän kuukauden kuluessa päiväraha-oikeuden päättymisestä;

75 §

Tämän lain mukaiset etuudet maksetaan hakijan ilmoittamalle tilille Suomessa sijaitsevaan rahalaitokseen, jollei kansaneläkelaitos toisin määrää.

76 §

Tämän lain 16 §:ssä tarkoitettujen työtulojen määrät tarkistetaan siinä suhteessa kuin päivärahan sekä äitiys-, isyys- ja vanhempanrahan maksuvuodelle vahvistettu työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu indeksiluku poikkeaa edelliselle kalenterivuodelle vahvistetusta indeksiluvusta.

Tämän lain 9 §:n 5 momentissa säädetty markkamäärä sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että sitä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä muutetaan kansaneläkelaisissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain (348/56) nojalla. Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä markkamääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen indeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen soveltamista varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja sitä sovelletaan etuuteen, joka kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan. Jos työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen on alkanut ennen tämän lain voimaantumista, etuus maksetaan kuitenkin entisen suuruisena niin kauan kuin työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen jatkuu yhdenjaksoisesti.

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa, 18 b §:ssä, 22 §:n 1 momentissa ja 23 e §:n 1 momentissa säädetty markkamäärät vastaavat vuodelle 1996 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua indeksilukua.

Laki

työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos laissa tai asetuksessa säädetään tai valtioneuvoston päätöksellä määrätään, että päivärahan tai sitä vastaavan etuuden määrässä on otettava huomioon henkilön työ- tai virkasuhteesta saadut työtulot, on näistä työtuuloista tai maksettavasta etuudesta vuonna 1996 vähennettävä 4,5 prosenttia.

2 §

Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa sosiaali- ja terveysministeriö.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Laki

kansaneläkelain 39 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 39 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 21 päivänä marraskuuta 1994 annetussa laissa (981/94) seuraavasti:

39 §

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen alkaa aikaisintaan sen kuukauden alusta, jota edeltäneen kuukauden aikana hakijalla olisi viimeksi ollut oikeus sairauden, vian tai vamman perusteella sairausvakuutuslain 15 §:n 1 tai 3 momentin nojalla päivärahaan. Jos oikeutta päivärahaan ei ole, oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen alkaa kuitenkin vasta, kun sairausvakuutuslain 19 §:ssä tarkoitettua aikaa vastaava aika on päättynyt. Tämä ei kuitenkaan koske hakijaa, jonka työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin hän on

täyttänyt 15 vuotta. Jos vakuutetulla on oikeus saada sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa vastaavaa ulkomailta maksettavaa etuutta, se otetaan huomioon eläkkeen alkamisaikaa määrättäessä samalla tavalla kuin sairausvakuutuslain mukainen päiväraha kuitenkin enintään sairausvakuutuslain mukaiseen enimmäissuoritus aikaan saakka. Etuuteen voidaan rinnastaa myös tällaista etuutta vastaava palkka.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Laki

kuntoutusrahalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *kumotaan* 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun kuntoutusrahalain (611/91) 9 §:n 2 momentti, *muutetaan* 8 §:n 2 momentti, 14 §:n 2 momentti, 15 ja 17 §, 18 §:n 1 momentti, 25 §:n 3 momentti sekä 31 §, sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 2 momentti ja 15 § 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa laissa (1065/94), sekä *lisätään* 14 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

8 §

Maksamisaika

Kuntoutusrahaa voidaan maksaa myös kuntoutuspäätöksen antamisen ja kuntoutuksen alkamisen väliseltä ajalta sekä kuntoutusjaksojen väliseltä ajalta. Tällöin kuntoutusrahaa maksetaan kuitenkin 20 prosentilla alennettuna ja enintään kolmelta kuukaudelta kalenterivuotta kohden kummankin syyn perusteella erikseen laskettuna, jollei sen maksaminen pitemmältä ajalta ole kuntoutuksen etenemisen turvaamiseksi perusteltua. Tarkemmat määräykset maksamisen perusteista antaa kansaneläkelaitos.

14 §

Kuntoutusrahan määrä

Tämän pykälän mukaan määräytyvää kuntoutusrahaa ei makseta, jos 1 momentissa tarkoitettun päivärahan määrittämisen perusteena olevat työtulot ovat alle 5 000 markkaa.

Henkilölle voidaan suorittaa kuntoutusrahaa, jonka suuruus määräytyy sairausvakuutuslain 18 b §:n mukaisesti.

15 §

Työttömyysturvaa, työmarkkinatukea tai opintorahaa saaneen kuntoutusrahan määrä

Jos kuntoutuja on kuntoutusrahan alkamista edeltävän kuukauden aikana saanut työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea, opintorahaa tai aikuisopintorahaa, kuntoutusrahana maksetaan kuntoutuksen alkaessa vähintään sairausvakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu markkamäärä lisättyinä 10 prosentilla.

17 §

Kuntoutusrahan määrä ammatillisessa koulutuksessa

Kuntoutuksen toteutumisen turvaamiseksi ammatillisessa koulutuksessa olevan omassa taloudessaan asuvan tai huoltovelvollisen kuntoutusraha päivää kohden on 14 ja 15 §:n säännösten estämättä opintotukilain (65/94) 11 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun opintorahan kuukausimäärän kahdeskymmenesviidesosa, jollei hänellä mainittujen säännösten nojalla ole oikeus määrätä tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

18 §

Yhteensovitus

Jos kuntoutuja saa korvausta ansionmenetyksestä jonkin muun lain perusteella, muuta kuin 16 §:n mukaan määräytyvää kuntoutusrahaa maksetaan samalta ajalta vain siltä osin kuin se on muuta etuutta suurempi.

25 §

Etuuksien hakeminen

Kuntoutusrahaa on haettava neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, josta alkaen sitä halutaan saada. Etuus tai osa siitä voidaan myöntää, vaikka sitä ei olisi haettu neljän kuukauden määräajassa, jos sen epäminen myöhästymisen vuoksi olisi kohtuutonta.

31 §

Indeksitarkistus

Kuntoutusrahaan, joka määräytyy 14 tai 15 §:n mukaan, tehdään vuosittain indeksitarkistus noudattaen vastaavasti, mitä työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996. Lakia sovelletaan kuntoutusrahaan, johon oikeus sitä koskevan päätöksen mukaisesti alkaa lain voimassa ollessa.

Laki

kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (610/91) 2 §:n 1 ja 3 momentti ja 6 § sekä
lisätään lakiin uusi 7 a §, seuraavasti:

2 §

Vajaakuntoisten ammatillinen kuntoutus

Kansaneläkelaitoksen on järjestettävä vakuutetulle, jonka työkyky ja ansiomahdollisuudet ovat sairauden, vian tai vamman vuoksi olennaisesti heikentyneet, tarvittava ammatillinen koulutus tai valmennus hänen työkykynsä säilyttämiseksi tai parantamiseksi, jollei sitä ole järjestetty työvoimapolvelain (1005/93), työvoimapoliittisesta aikuis-koulutuksesta annetun lain (763/90), työeläkelakien taikka erityisopetusta koskevien säännösten perusteella.

Ammatillisella kuntoutuksella tarkoitetaan 1 momentissa myös ammatillisen koulutuksen vuoksi välttämätöntä peruskoulutusta sekä elinkeinon tai ammatinharjoittamisen tukemiseksi annettavaa avustusta työvälineiden ja työkoneiden hankkimista ja oman yrityksen perustamista ja muuttamista varten. Avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

6 §

Kuntoutusmahdollisuuksien selvitysvetvöllisuus

Kansaneläkelaitoksen on tarvittaessa selvi-

tettävä vakuutetun kuntoutustarve, viimeistään kuitenkin silloin, kun vakuutetun sairausvakuutuslain mukaisen päivärahan suorituspäivien lukumäärä ylittää 60.

7 a §

Matkakustannusten korvaaminen

Kuntoutujalle korvataan kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset siltä osin kuin ne yhden-suuntaiselta matkalta ylittävät 45 markkaa (*omavastuuosuus*). Jos kuntoutuksesta aiheutuvat tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 900 markkaa (*vuotuinen omavastuuosuus*), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa näistä matkakustannuksista korvataan kokonaan. Korvattaviin matkakustannuksiin eivät kuulu opiskelijan päivittäisistä koulumatkoista ja koulutukseen liittyvän harjoittelun päivittäisistä matkoista aiheutuvat matkakustannukset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996. Sitä sovelletaan lain voimaantulon jälkeen alkavaan kuntoutukseen. Lain 7 a §:n säännöstä matkakustannusten korvaamisesta sovelletaan lain voimassa ollessa tehtyjen matkojen kustannuksiin.

Laki
terveydenhuollosta puolustusvoimissa annetun
lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään terveydenhuollon järjestämisestä puolustusvoimissa 20 päivänä maaliskuuta 1987 annettuun lakiin (322/87) uusi 5 a § seuraavasti:

5 a §

Jos 3 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö on sairauden vuoksi vapautettu palvelustehtävistä ja hänet on lähetetty sairaudesta toipumista varten kotihoitoon, jonka aikana hän ei saa valtiolta ylläpitoa, on hänelle

maksettava puolustusministeriön päätöksen suuruinen ruokaraha.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1995
